

דבר המערכת

יהודי מנוחין? - גוי מנוחין!

השבע נקלעה לאוזנו מעל גלי האתר (ונאה שמם שהפכו לסם מרדים בעוונותינו להרדימנו בפני הסכנות) קול נגינתו של אותו מנוחין, שכל קשר בינו לבין שמו הפרטי הוא מקרי בהחלט. ואכן כמי שניגן על משולש בנערותו, הבחנתי מיד, כי נגינתו אינה עוד כשהיתה ורבו בה הזיוף והחריקות הצורמניות. בקיצור, אינו עוד אמן מן המעלה הראשונה כפי שהיה בזמנו.

ואם יבוא ויזרקו בפנינו הרי אמן הכינור הוא. נענה: „מנגן בכינור? — מה הרבותא. כינור, מהו כינור? כל כולו כלי קטן מעץ שמשקלו אינו עולה על שני קילו בערך, וכל תינוק של בית רבן מתקינו לצווארו ופורט עליו. הבה ונראה את אותו מנוחין מצלצל בצ'לו!

שכבר מצינו, שכל מנגיני הצ'לו — הוא כלי הראוי להתכבד, בעל צורה ומשקל, אותבי ישראל המה. קזאלס, רוסטופוביץ ורובינשטיין. ללמדך — אדם קטן מנגן בכלי קטן, ענק הרוח — בצ'לו ופסנתר.

ואם מכאן נקיש כי כל הכנרים היהודיים שונאי ישראל המה, הרי שטעות בידינו. שישנם כנרים גדולים, כדן כנר או ד"ר צבי ישראל כנר. שאהבתם לעמם אינה מעבירתם על דעתם כאותו הג'יל, ויש לראותם כי מנגיני צ'לו.

„כי עץ השדה יתן צ'לר" אמרו חכמינו — „הארץ יבולה". ולנו לא יבולע, אף שיש במילים אלה במקור רם הפולני יותר מקורטוב של חריפות.

יוסף הגלילי

(קנון)

בכל עיתון ובכל נאום תשבחו אותי, כי הלכתי והתיישבתי למען עתידי. יום אחד אני חרשתי,

לגליל, ליד תל-חי גיבור יוסף הלך, בעד עמנו בעד ארצנו גיבור יוסף טרח. דרך הרים דרך גבעות

ושישה ישבתי במזנון נון נון נונונונו, נתתי ראיון לאיש מן העיתון.

רץ לגאול את שמו — אחי לאמור אלינו כך: לכו בעקבותי!

זהירות נחשים

זהירות! הוא שוב הולך לעשות לנו את זה, הממזר הדיפלומאטי. הוא שוב מחבל במאמצינו הכנים למצוא הסדר צודק ובר-קיימא. הוא שוב מביא לנו הסדר בנינים.

אבל אותנו לא מסדרים. אנחנו נחכה לו בסיבוב. הוא עוד ימעד. אם לא בהסדר הזה, אז בהסדר הבא, או בזה שיבוא אחריו. אנחנו עוד נחשוף את שרלטנותו. עוד נקרע את המסווה מעל פניו. עוד נאמר: „אמרנו לכם!"

כי אנחנו חזקים, אמיצים, רודפי שלום. ויש לנו טנקים ואלקטרוניקה ובטחון-עצמי בשביל להגשים את השלום, ואנחנו תמיד נשמח להראות לכולם מי שולט כאן בעניינים.

אותנו הוא לא יביא לזינבה. בזינבה יש רק שועלים. ואנחנו הרי אריות. רק שילחו לנו תחתונים וגופיות.

ZOO הארץ חושך

בורות בקרב הבורים

שתיקה. „מה הם שלושת האיכרים של הרמב"ם? אף אחד אינו יודע. „מי היתה השבת הירוקה?" „מי ניצח במלחמת הבורים?" גם את זה לא ידע דג. נורא, השבתי לעצמי, ואלו דגי-המחר שלנו, דור ההמשך של הדגים, הדגים שנאכל מחר. וכיצד נאכל אותם והם בורים ש-כאלו?

מערכת "ZOO הארץ" העבירה את מימצאי הכתב המיוחד למכון „בור" לחקר דעת-דגים וכשבוע הבא אנו מקווים לפרסם, לראשונה בארץ, את מימצאי המכון על בורות הדגים בכנרת בהשוואה לבורות הדגים בים התיכון ובכלל. להתראות.

הבורות המשתוללת גרמה אף לנו למנות כתב מיוחד לענייני בורות שיסקר מדי שבוע בשבוע את מצב הבורות בשוק וידווח לקוראינו על המצב הנורא. הפעם שלחתי את הכתב המיוחד לענייני בורות דן בורון לחקור את מצב הבורות בכנרת. הנה דיווחו:

בבוקר אחד השבוע פסעתי בעקבות רועה שחילל בחלילו והוביל את עדר דגי הבורי שלו אל מי המירעה שלהם מול עין-גב. ביקשתי מן הרועה רשות לשוחח מעט עם הדגים, לראות האומנם מוכנים הם לחיים, האומנם יודעים הם את המתרחש בארץ ובעולם, מה הם יודעים על תולדות העם היהודי ועל הצינונות. „מה ההבדל בין שמן לשמך?" שאלתי אותם.

(זכרונות א"י — המשך)

סומסום נבח עליו הכלב של מוסטפה אברילדה, שהוא מסוכן וחולה כלבת, ומרוב בהלה רץ עד החצבאני בלי להביט אחורה.

„הזמנו את זלמנסון לאכול ולפתע נש" מע צריחה מכיוון כפר גלעדי, זהו אמרתי לעצמי, וטענתי את הרובה. ואז הופיעה מאשה, בתו של לייזרון (שהיה נקרא כך מחמת שהיה נמוך קומה — להבדיל מלייזרם הגדול — והוא סיפור בפני עצמו, שכן מזה שנתיים שאינו חי

לייזרם ולייזרון השילוש הקדוש

עם עדה אשתו ויש אומרים שהוא לן אצל ריבה שמנגנת בפיאנו) וחיתה כולה נר-גשת. התברר שצילת, העז השחורה של לייזרון, כרעה ללדת. תיכף עשינו קוני-סוליום ושלחנו את ציריקער בעגלה להביא את רחמימוב הוטרינאר מטבריה. ואז ישבנו לאכול ארוחת ערב, כי השמש

קצינים צרפתים וטרומפדור בובליה, מות בעד ארצנו!

שקעה. פתאום נכנסו כמה בודאים מחאל-סה ושאלו אם יש כאן צרפתים. אמרתי שאין אבל שינסו בתל-חי. הם נפרדו לשלום והלכו ורפאל, הכלב הצהוב שלנו, חטף קופץ ברגל כשנבח עליהם. כל הלילה ישבנו לחוציא לו את הקוף והוא יילל ובכה ולא נתן לישון.

זה היה מנחם בלכרוביץ' ממטולה שיסיפר על עלילות הי"א באדר.

מה

חדש

בפלילים?

והפעם בנושא: מי גנב את עמוד הכותרת?

בעיתונים מצאנו שמישהו גנב (אולי לקח, אולי סחב) עמוד-כותרת (ולא של עיתון) ממוזיאון הארץ.

דווקא עמוד כותרת יפה וגדול, שוקל אולי הרבה קילו.

אז פתחנו בחקירה (כי אולי גם יתנו פרס) ודבר אחד בטוח כבר גילינו — מי לא גנב את עמוד הכותרת הזה. ל-הלו הרשימה:

- שר הביטחון הקודם.
- מזביא מערכת סיני.
- הרמטכ"ל הרביעי של צה"ל.
- חברי-כנסת בעל-רטייה.
- מרצה מופלארי באוניברסיטה זתית.
- משה דיין.
- דיין משה.
- מ. דיין.
- וכו' וכו' וכו' וכו'.